

عنوان مقاله:

نگاهی به زندگی نامه وسبک شناسی ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

پریسان طالبی - دانشجوی ارشد ادبیات عربی پیام نور تهران جنوب

خلاصه مقاله:

با ورود ادبیات فارسی به دوره بازگشت ادبی هیچ یک از بزرگان اهل قلم آن روزگار در نظم و نثر به اندازه ملکالشعراء بهار آینه تمامنمای بازگشت ادبی نبود. اهمیت نقش ملکالشعراء بهار در دوره بازگشت ادبی نگارنده را بر این داشت تا با نوشتن این مقاله بیشتر به ادبیات گرانبهای ایران در سبک خراسانی، عراقی و هندی در دوره بازگشت ادبی بپردازد. محمدتقی بهار با وجود استبداد آن زمان و با توجه به دوران تبعید و تاریک زندگی خویش، نقش مهمی در آن مقطع حساس از تاریخ ادبیات ایران داشت و توانست اولین نفری باشد که سبک شناسی در زمینه نظم و نثر را به صورت مدون و علمی بنویسد و برای آن تعاریف علمی بیاورد. بهار در کتاب سبک شناسی به بخش زبان بیش از دیگر مباحث پرداخته است و نهضت بازگشت ادبی به شیوه قدما بیش از همه در بیان نویسندگان و شاعران آن زمان خود را نشان میدهد و آثار کهنگی در نظم و نثر ایشان به خوبی نمایان است. حفظ زبان و تاریخ ادبیات هر کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است چون بخش مهمی از ادب و هنر آن کشور را شامل میشود اما از آن حیث که کشور ما در طول دوره های تاریخی متعدد مورد تجاوز و چپاول بیگانگانی مانند اقوام مغول و تاتار قرار گرفت، ضربه مهلکی بر ادب ایران وارد شد و باعث گردید سبک نظم و نثر رو به انحطاط نهاده و سبک جدید باوجود آنکه از پختگی موجود در سبک های مقدم بر خود برخوردار نبود جای سبک های قدیمی را بگیرد. در دوران مشروطه، محمدتقی بهار که شاعر و محقق توانا در ادب فارسی بود، با بازگشت ادبی به سبک کهن در نظم و نثر و با پیروی از شیوه قدما رابطهای بین نثر قدیم و جدید ایجاد کرد و در این مسیر آثار گران بهایی را نیز برجای گذاشت

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، انحطاط ادبی، تحول نظم و نثر، بازگشت ادبی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894895>

